

3. Harmadik fellebbezési jogalapjában a fellebbező a védelemhez való jog megsértésére hivatkozik. Álláspontja szerint a Közszolgálati Törvényszék azon megállapítása, mely szerint ez az elv nem vonatkozik a kölcsönös bizalmon alapuló ideiglenes foglalkoztatási szerződés megszüntetésének esetére, ellentétes az Európai Unió bíróságainak ítélezési gyakorlatával és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) megállapításaival.
4. Negyedik fellebbezési jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Közszolgálati Törvényszék tévesen értelmezte az Európai Parlament (tisztviselők és egyéb alkalmazottak felvételére vonatkozó) belső szabályzatának 10. cikkét, amikor úgy ítélte meg, hogy az elbocsátásról szóló határozatot nem lehet azon az alapon megsemmisíteni, hogy megsértették a Személyzeti Bizottságnak történő előzetes bejelentés kötelezettségét.
5. Ötödik fellebbezési jogalapjában a fellebbező a pártatlanság elvének megsértésére hivatkozik.
6. Hatodik fellebbezési jogalapjában a fellebbező az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, mivel álláspontja szerint a 2007. július 10-i határozat nem tartalmazott semmilyen indokolást.
7. Hetedik fellebbezési jogalapjában a fellebbező a hatékony bírósági eljáráshoz való jog megsértésére hivatkozik azzal összefüggésben, hogy a Közszolgálati Törvényszék azt állapította meg, hogy nincs hatásköre felülvizsgálni az elbocsátás indokainak helyességét és komolyságát.
8. Nyolcadik fellebbezési jogalapjában a fellebbező nyilvánvaló mérlegelési hibára hivatkozik azzal összefüggésben, hogy a fellebbező elbocsátása nem tényszerű bizonyítékokon alapult.

2011. augusztus 22-én benyújtott kereset — Natura Selection kontra OHIM — Menard (natura)

(T-461/11. sz. ügy)

(2011/C 340/52)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Natura Selection, SL (Barcelona, Spanyolország) (képviselő: E. Sugrañes Coca ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Ernest Menard SA (Bourseul, Franciaország)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak;

— kötelezze az OHIM-et arra, hogy a jelen eljárásban nyújtsa be a közismertségre vonatkozó azon bizonyítékokat, amelyekre a felperes az R 2454/2010-2. sz. fellebbezési eljárás keretében, a fellebbezés 39. pontjában utal;

— helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsa 2011. június 8-i határozatát (R 2454/2010-2. sz. ügy) és a felszólalási osztály 2010. október 21-i határozatát (B 1072513. sz. ügy);

— teljes mértékben adjon helyt a 20. osztályba tartozó áruk vonatkozásában a B 1072513. sz. felszólalással vitatott „natura” ábrás védjegy lajstromozása iránti kérelemnek;

— az OHIM-et kötelezze az eljárás valamennyi költségének a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „natura” ábrás védjegy a 14., 20., 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Ernest Menard SA.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „natura” szóvédjegy a 19. és a 20. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése tekintettel arra, hogy nem áll fenn az ütköző védjegyek összetévesztésének veszélye.

2011. szeptember 9-én benyújtott kereset — Franciaország kontra Bizottság

(T-478/11. sz. ügy)

(2011/C 340/53)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gestalter és J. Rossi meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a megtámadott határozatot;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a felperes az Európai Bizottságnak a sertéságazat nemzeti szakmai szervezetének (interprofession nationale porcine, a továbbiakban: INAPORC) az általa képviselt tagoktól beszedett, kötelezővé tett önkéntes hozzájárulásokról (cotisations volontaires rendues obligatoires, a továbbiakban: CVO) finanszírozott tevékenységeivel kapcsolatos NN 10/2010. sz. állami támogatásról szóló, 2011. június 29-i C(2011) 4376 végleges határozata megsemmisítését kéri a Törvényszéktől. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy e CVO a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatást megvalósító intézkedésnek minősül.

Keresete alátámasztására a felperes az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás fogalmának azáltal történő megsértésére alapított jogalapra hivatkozik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az INAPORC-nak a CVO-ból származó bevételből megvalósított tevékenységei az államnak tudhatók be, és állami forrásból finanszírozottak.

A felperes arra hivatkozik, hogy az INAPORC-nak a CVO-ból származó bevételből megvalósított tevékenységei megfelelnek a Bíróság által a C-345/02. sz., Pearle és társai ügyben 2004. július 15-én hozott ítéletben (EBHT 2004., I-7139. o.) annak érdekében meghatározott követelményeknek, hogy a valamely gazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozásokat képviselő szervezet által beszedett kötelező hozzájárulások ne minősüljenek állami forrásnak, amelyből az államnak betudható tevékenységeket finanszíroznak, amennyiben:

- az INAPORC tevékenységeit az érintett mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozásokat képviselő szakmai szervezet határozza meg, és azok nem tekinthetők az állami politika végrehajtását szolgáló eszköznek;
- az INAPORC tevékenységeit az adott ágazatban tevékenykedő vállalkozásoktól beszedett hozzájárulásokról finanszírozzák;
- a hozzájárulások finanszírozásának módját, és annak arányát/összegét az INAPORC-on belül határozzák meg anélkül, hogy abba az állam beavatkozna;
- a hozzájárulásokat kötelező módon az intézkedés finanszírozására kell fordítani, e tekintetben az államnak nincs beavatkozási lehetősége.

2011. szeptember 9-én benyújtott kereset — Franciaország kontra Bizottság

(T-479/11. sz. ügy)

(2011/C 340/54)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha és J. Gstalter meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a felperes az Európai Bizottságnak a Franciaország által az „Institut Français du Pétrole” (francia kőolajipari szervezet) ipari és kereskedelmi jellegű közintézmény részére nyújtott C 35/2008. sz. állami támogatásról szóló, 2011. június 29-i C(2011) 4483 végleges határozata megsemmisítését kéri a Törvényszéktől.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalapot téves jogalkalmazásra alapítja, amennyiben a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon az állami támogatás meglétét. A felperes ugyanis úgy véli, hogy az állami támogatás létezésének megállapításához a Bizottság nem tartotta be az állami támogatások területén a bizonyítékokkal kapcsolatos szabályokat sem a bizonyítási teher, sem a bizonyító erő tekintetében.
2. A második, négy részre osztható jogalapot ténybeli tévedésekre és téves jogalkalmazásra alapítja, amennyiben a Bizottság az Institut Français du Pétrole javára korlátlan bennefoglalt garancia meglétét állapította meg. A felperes a következőkre hivatkozik:
  - a francia jog vizsgálatából nem lehet az Institut Français du Pétrole adósságai vonatkozásában fennálló állami garancia elvére következtetni;
  - az, hogy a csőd- és felszámolási eljárásokra vonatkozó jogszabályok nem alkalmazhatók az Institut Français du Pétrole esetében, nem jelenti azt, hogy az ilyen intézmény hitelezői kedvezőbb helyzetben lennének, mint a kereskedelmi jog hatálya alá tartozó vállalkozások hitelezői;
  - az állam felelősségének megállapítását lehetővé tevő mechanizmusok nem tekinthetők korlátlan garanciára vonatkozó mechanizmusként;
  - az Institut Français du Pétrole közszolgáltatási kötelezettségeivel kapcsolatos egyes adósságok esetleges fenntartása nincs összefüggésben az intézmény jogállásával.
3. A harmadik, két részre osztható jogalapot az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti előny fogalmának megsértésére alapítja, amennyiben:
  - a Bizottság tévesen állapította meg, hogy amennyiben bizonyítottnak tekinthető a garancia megléte, az az Institut Français du Pétrole javára előnyt jelent, és
  - másodlagosan, a Bizottság megsértette az előny fogalmát, amikor úgy ítélte meg, hogy az Institut Français du Pétrole javára az alapszabálya szerinti garancia következtében állítólagosan fennálló előnyt átruházták a magánjogi leányvállalatai, az Axens és a Prosernat részére.